

Visiedocument Protestantse Gemeente Haarlem

Geroepen om te leven

De Protestantse Gemeente Haarlem bestaat uit hele bijzondere mensen, die net zo gewoon zijn als alle andere Haarlemmers, behalve misschien dit: ze geloven dat het leven een gave van God is. Niet alleen ons eigen leven, maar dat van alles en iedereen op aarde. Wat is er nodig om ja te kunnen zeggen tegen dit leven dat we kregen? Hoe neem je als mens dit geschenk in ontvangst?

De bijbel

In elk geval vormen we een kerk zodat we elkaar kunnen opzoeken om samen te delen en te zoeken naar wat het betekent om als mens te leven. De bijbel is het boek dat gevuld is met de geestelijke rijkdom van de generaties voor ons en hun ervaringen met God. Het zijn de verhalen die de toets van de eeuwen heeft doorstaan. Daarom is de bijbel de bron waaruit we putten wanneer we zoeken naar oriëntatie op ons eigen leven.

Levensritme

Omdat we geloven dat God ieder mens steeds toekomst belooft, vieren we die momenten waarop we als mens een nieuwe fase in het leven ingaan: de doop bij de geboorte van nieuw leven, het huwelijk als mensen hun levens aan elkaar verbinden en het afscheid bij de dood, als einde van het leven dat wij kennen, maar geborgen in Gods hand. Tegelijk vieren we de alledaagsheid van het leven in het zevendaagse ritme van de week, als het kleinste ritme van de grote schepping. In deze zeven dagen is voor ons de zondag de heilige dag, die ruimte geeft om stil te staan en te bezinnen. Die ruimte willen we delen met iedereen in Haarlem.

Waarheid

Hoewel in deze tijd tegen religie vaak raar wordt aangekeken, voelen wij ons als kerk eigenlijk heel gewoon in een eeuwenoude traditie staan.¹ We geloven dat als we in onze tijd willen zoeken naar Waarheid, die zoektocht niet vraagt om nauwkeurige meetinstrumenten en complexe algoritmes, maar om onze eigen inzet voor trouw, geloof, hoop en liefde. We doen dat als kerk op hoop van zegen, omdat verraad, ongeloof, wanhoop en haat overal in ons leven en in onze geschiedenis aan te wijzen zijn. We proberen als kerk niet elkaar de maat te nemen, maar te geloven in de verbondenheid van ieder mens met God als mensenkind.

De Heilige Geest

De evangeliën in de bijbel vertellen over Jezus, Zoon van God, die door mensen werd gekruisigd, maar die na zijn dood toch voort bleef leven als de gekruisigde. Deze getuigenissen sterken ons vertrouwen dat het uiteindelijk niet wetten of regels zijn die ons als eindige mensen met het eeuwige verbinden, maar dat het de Heilige Geest zelf is die als plaatsvervanger van Jezus Christus bij ons is, en die in ons geloof, hoop en liefde aanwakkert. En zelfs zonder de bijbel, leert even goed de geschiedenis dat macht eindig is en alleen de liefde blijft. In dat vertrouwen vormen wij een kerk van mensen die op het spoor van de liefde verder willen gaan. Ook al is dat met vallen en opstaan.

¹ Het is objectief logischer om deze eerste decennia van de 21e eeuw als 'afwijkend' te zien, dan te stellen dat de lange christelijke traditie (die nota bene het punt markeert waarop überhaupt onze jaartelling begon) als achterhaald te zien. Niet de kerk is raar, onze tijd is raar. Ze zet voortdurend aan tot competitie tussen individuen in plaats van te bouwen op onze verbondenheid en sociale bewogenheid. Deze tijd heeft het begrip 'waarheid' rationeel versmalt tot 'feitelijkheid'. Wij geloven dat 'waarheid' juist iets is dat in en met ons mensen gebeurt. We geloven dat onze ziel te lijden heeft aan 'onwaarheid'.